

tidligere Aar ikke er sket, kan ikke være Grunden for den højtærede Minister til at gaa fra sit Tilsagn. Det Aar, som den ærede Ordfører sigter til, maa være Folketingsaaet 1919—20, hvor denne Indskrænkning i Indkaldelserne blev givet saasent som den 5. Marts, altsaa paa et Tidspunkt, hvor vi var næsten til Ende med Behandlingen i Finansudvalget, og hvor der ikke fremkom Ønske om at faa Budgettet rettet. Denne Gang var Loven derimod vedtaget i December, der blev ved anden Behandling udtalt Ønske om, at man maatte faa Ændringen ind, og dette Ønske blev besvaret med et Ja. Derfor maa man undre sig over, at dette Ja senere er fragaaet. Denne Gang er der jo ogsaa i Modsetning til tidligere den naturlige Grund til at gøre Budgettet rigtigt, at Forhandlingerne i lang Tid ikke blot her, men ogsaa overfor Befolkningen vil komme til at dreje sig om den militære Ordning og de militære Budgetter. Det vil da være en Lettelse for alle at have rigtige Budgetter at regne med og ikke bevidst forkerte Budgetter. Thi det Budget, der vedtages her, er bevidst forkert. Der er ingen, der ikke ved, at det ikke vil holde Stik, men at der er opført en Række Bevillinger, der slet ikke vil komme til Udbetaling.

Jeg skal nævne et Par af disse Ændringsforslag og den højtærede Ministers Stilling til dem. Ministeren tager et vist Hensyn til Prisfaldet, det er hans Ændringsforslag Udtryk for, derimod kan de ikke siges at være Udtryk for nogen egentlig grundig Hensyntagen dertil. Naar Ministeren f. Eks. mener, at Prisfaldet paa Heste og paa Fourage kun vil medføre en Nedgang paa 200 000 Kr. af et samlet Beløb paa ca. 2½ Mill. Kr., maa jeg dertil sige, at Landbruget sikkert vilde være relativt gunstigt stillet i Øjeblikket, hvis hele Prisfaldet paa dette Omraade var kommet til Udtryk igennem denne Nedsættelse. Saaledes stiller Forholdet sig imidlertid slet ikke, og derfor er den Sum, som den højtærede Minister opfører, aldeles urigtig. Paa Finanslovsforslaget har den højtærede Minister opført Kost- og Forplejningskontoen med et Beløb af 4 400 000 Kr. Dette Beløb foreslaar han nu nedsat med 1 200 000 Kr., og der bliver da til Rest et Beløb af 3 200 000 Kr. Dette vil sige, at Ministeren — der jo ikke vil regne med den Nedgang i Styrken, som de vedtagne Love gaar ud paa, men kun med det Antal Tjenestedage, der er normalt, altsaa det efter den gældende Hærlov, nemlig 3 Millioner Tjenestedage — regner med, at

denne Forplejning vil koste noget over 1 Kr. om Dagen. Udover dette betales Kosten med 65 Ø. om Dagen af den meniges Løn, hvilket vil sige, at Ministeren i alt regner med en Pris af over 1 Kr. 65 Ø. pr. Dag for den udvidede Kostforplejning. Imidlertid fremgaar det af, hvad der er mig meddelt om, hvorledes den højtærede Forsvarsminister beregner denne Post i Militærkommissionen, at han der ikke regner en Kostdag til 1 Kr. 65 Ø., men til 1 Kr. 30 Ø. Med andre Ord, den højtærede Minister regner i Finanslovsforslaget 35 Ø. for højt, og dette vil sige, at den af ham foreslaaede Ændring ikke skulde have andraget 1 200 000 Kr., men 2 400 000 Kr., hvorved den paa-gældende Sum vilde bringes ned til 2 Mill. Kr. For 2 Mill. Kr. kan der afholdes Udgifter til 3 Millioner Tjenestedage à 65 Ø., hvilket er den Sum, der er at afholde paa denne Konto. Hvis man tager Hensyn ogsaa til, at der er færre Soldater inde, vil det vise sig, at Summen gaar yderligere ned, saa at det Ændringsforslag, der er stillet af Socialdemokraterne og os i Fællesskab, er meget maadeholdent; naar der bevilges 2 Mill. Kr. til dette Formaal, er det særdeles rigeligt. Det endelige Beløb vil blive mindre efter det Forslag, der er forelagt Militærkommissionen, og efter det Antal Soldater, den højtærede Minister har inde.

Det er omtrent ikke til at forstaa, ud fra hvilket Princip disse Ændringsforslag er stillet. Naar man ser, at Ministeren har kunnet antage vort Forslag om en Nedgang paa Sygevæsenets Konto paa 750 000 Kr., og ser, hvilken Bevilling der her oprindelig er foreslaaet, vil man se, at paa dette Punkt tages der Hensyn til en mindre Styrke; ellers maatte Sygeligheden i det kommende Aar beregnes ganske overordentlig lavt. Paa dette Punkt er der ikke blot taget Hensyn til Prisfaldet, men ogsaa til Nedgangen i Styrken. Paa de andre Poster vil den højtærede Minister ikke tage Hensyn til Nedgangen i Styrken. Den højtærede Minister har ikke villet tiltræde vort Ændringsforslag om at forhøje det Beløb som var Udtryk for, hvad der fragaars paa Grund af Ledighed i de lovmæssige Rammer uagtet det fremgaar af Statsregnskabet, at det er et alt for lavt Beløb, den højtærede Minister regner med. Det forekommer mig at det, ikke mindst paa dette særlige Punkt hvor der kan være Spørgsmaal om, hvorledes Beløbet anvendes, vil være i høj Grad ønskeligt, at Ministeren ikke har flere Midler til Raadighed end strengt nødvendigt.

Endnu vanskeligere forstaaelig blive